

**Національний
університет
біоресурсів і
природокористування
України**

**Факультет
ветеринарної
медицини**

НДІ Здоров'я тварин

**«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»
Матеріали Міжнародної наукової конференції**

**22-24 вересня 2022 р.
НУБіП України, м. Київ**

УДК 636.7.09:616.8

ЛІКУВАННЯ ЕПІЛЕПСІЇ У СОБАК

Гриценко О.В., студентка 3 курсу,

Науковий керівник - Палюх Т.А., канд. вет. наук., доцент

*Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ*

Епілепсія (Epilepsia) – хронічна хвороба, характерною ознакою якого є раптові судомні та/або безсудомні напади, що повторюються, втратою свідомості (рефлексів).

За походженням епілепсію поділяють на справжню, самостійну (генуїнну) і вторинну (симптоматичну), що виникає при будь-якому первинному захворюванні.

Епілепсія є найпоширенішим хронічним неврологічним розладом у собак, раніше повідомлялося про поширеність від 0,5 % до 5 % у популяціях, які не зверталися за допомогою. У недавньому дослідженні ця поширеність оцінювалася в 0,62 % серед великої популяції первинної медико-санітарної допомоги у Великій Британії. [2] Епілепсія залишається на все життя, а її лікування може стати серйозною проблемою для практикуючих лікарів і власників домашніх тварин.

Лікування. При епілепсії собак існують обмеження в лікуванні через швидку елімінацію більшості протиепілептичних засобів, лише деякі, наприклад фенобарбітал, примідон і бромід калію, мають достатній період напіврозпаду. Ці ж препарати були схвалені для лікування епілепсії у собак у Європі та/або США, причому фенобарбітал є одним із найефективніших і добре відомих протизапальних засобів. Нещодавно імпітоїн також був схвалений для

лікування епілепсії у собак на основі деяких рандомізованих контрольованих досліджень. Монотерапія імпітоїном у собак із нещодавно діагностованою епілепсією показала, що вона була менш ефективною, але потенційно краще переносилася, ніж фенобарбітал або примідон. Крім того, у собак з хронічною епілепсією, які отримували фенобарбітал та/або примідон, разом з додатковою терапією імпітоїном спостерігалось зниження частоти та тяжкості нападів.

Основу патогенетичної терапії складають протисудомні та заспокійливі засоби. З профілактичною метою протягом 20-30 днів собаці 2-3 рази на добу дають з кормом фенобарбітал 0,8-0,9 мг/кг, барбітал 0,3-0,5 г, бензонал 3-3,5 мг/кг, дифенін 2-3 мг/кг.

При епілептичному статусі собакам внутрішньом'язово вводять сибазон у дозі 1,5-2 мг/кг. Повторне введення допускається не раніше як через 10-15 хв.

Препаратом вибору при епілепсії собак, як зазначалось раніше, вважають Фенобарбітал (люмінол). Початкова доза становить 2 мг/кг 2 рази у день. Якщо для усунення судом потрібно 8 мг/кг, додають бромід калію в початковій дозі 30 мг/кг на добу і намагаються знизити дозу фенобарбіталу. Щоб під час нападу в горло і трахею не потрапила слина з кормовими масами, в ротову порожнину між корінними зубами вставляють дерев'яний брусок і надають голові бічне положення.

При вторинних епілепсіях проводять лікування основного захворювання. Якщо захворювання вірусного походження, рекомендується застосування противірусних препаратів (менінгоенцефаліт).

У всіх випадках корисні вітаміни групи В та кальцію глюконат.

Проте приблизно від 20 % до 30 % собак, хворих на епілепсію, ніколи не досягають задовільного контролю над судомами за допомогою цих звичайних протиепілептичних препаратів. Крім того, обидва препарати мають вузький терапевтичний індекс і схильність викликати виражені побічні ефекти. Менше половини собак з епілепсією, які отримували фенобарбітал або бромід калію, зберігають стан без судом та побічних ефектів, пов'язаних з прийомом препарату. Побічні ефекти варіюються від седації, блювоти, поліурії, полідипсії та поліфагії до більш серйозних ускладнень, таких як недостатність кісткового мозку, гепатотоксикоз і панкреатит. Тому розглянемо декілька новітніх варіантів лікування епілепсії у собак.

Леветирацетам є одним із нещодавно схвалених протиепілептичних препаратів для людини. Його унікальний механізм дії є потенційною перевагою при застосуванні препарату в комбінації з іншими протиепілептичними засобами. Рекомендована пероральна доза становить 20 мг/кг кожні вісім годин. Основним фактором, що обмежує використання леветирацетаму у собак, є його вартість, хоча загальна форма цього препарату також нещодавно стала доступною.

Зонісамід є протиепілептичним препаратом на основі сульфаніламідів. Його період напіврозпаду у собак становить 15–20 годин, що відносно довго порівняно з іншими новими протиепілептичними препаратами, і його потрібно вводити лише двічі на день. Дозування для собак становить від 5 до 10 мг/кг перорально кожні 12 годин.

Отже, незважаючи на лікування, собаки хворі на епілепсію все-таки страждають періодичними судомами. Але інформація про клінічну ефективність протиепілетичних препаратів для собак все ще залишається обмеженою. Наразі дослідження та наявний на сьогоднішній день клінічний досвід свідчать про те, що новітні протиепілетичні препарати потенційно можуть покращити контроль над судомами та мінімізувати побічні ефекти у хворих собак. Постійна оцінка цих препаратів у ветеринарних пацієнтів повинна надати додаткові відомості про те, як найбільш ефективно використовувати для лікування епілепсії у собак.